

MR. SPEAKER. — The question is :

“That the respective sums not exceeding the amounts mentioned in the list of Demands, inclusive of the sums granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979, in respect of Demand Nos 34 and 59.”

The Motion was adopted and the Demands granted.

As ordered by the Chair, the Motion for Demands for Grants adopted by the House are reproduced below :—

“That a sum not exceeding Rs. 5,35,00,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 34 “Administration of Justice”.

“That a sum not exceeding Rs. 13,25,70,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 59 “Social Security and Welfare (Excluding Women and Childrens Welfare)”

Demand Nos. 19 and 20

SRI G. RAME GOWDA (Minister for Food and Civil Supplies and Forest).—Sir, On the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 35,03,53,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of ‘Demand No. 19’ Food and Civil Supplies”

“That a sum not exceeding Rs. 21,38,00,000 inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 20 of ‘Forest’.

The question was proposed.

MR. SPEAKER.—Both the demands are now before the House for discussion. I now request Sri H. Gangadhara to initiate the Debate.

SRI H. GANGADHARAN (Krishnaraja).—I take this opportunity to initiate the discussion on Demand No. 19, relating to Food and Civil Supplies for which we have to sanction about Rs. 35 Crores and also on Demand No. 20 relating to Forest for which we have to pass the demand for Rs. 21 Crores and odd.

Now, before going into the burning problem of the burnt forest, I would like to dwell upon some of the problems of Food and Civil Supplies Department. We have to pass the demands for a sum of Rs. 35 Crores. The report given by the Government regarding the Food and Civil Supplies Department indicates only the glory of the Government in procurement of food grains as on 17th February, 1978.

(The Chairman [SMT. SUMATHI B. MADIMAN] In the chair.)

There was a stock of 31,936 tonnes of Paddy procured by the Government. The Government has made a very gloryfing attempts in procuring food grains from the farmers. The paddy was procured at the rate of Rs. 77 per quintal; Coarse, at the rate of Rs. 82 per quintal; Medium Coarse at the rate of Rs. 87 per quintal and fine and super-fine at the rate of Rs. 92 per quintal. The lower was procured at the rate of Rs. 74 per quintal. At page 7 of the report, the issue prices are mentioned. The super-fine rice was sold at Rs. 175 per quintal; the fine rice at Rs. 160 per quintal; the medium rice at Rs. 150 per quintal; and Coarse Rice at Rs. 140 per quintal. In this connection, I wish to submit that one quintal of Paddy gives more than 65 K.Gs of rice; the procurement cost for the super-fine paddy is Rs. 92, transport charges, Rs. 5 and handling charges comes to about Rs. 3 per quintal. Now the selling price per quintal of super-fine rice is Rs. 175 but the cost of super-fine rice including the transport and handling charges will not be more than Rs. 150 per quintal. The Government is selling it at the rate of Rs. 175 per quintal making a profit of Rs. 25 per quintal.

Similarly, in the case of Jowar also, I would like to say that it was procured at the rate of Rs. 74 per quintal and the selling price of the Government is Rs. 118 per quintal. In this case, we will find there is a profit of Rs. 44 per quintal.

I would like to mention here that we are giving lesser costs to the producers and selling it at the highest rates. Now, we are making huge profits. For a quintal of Food grains, if a merchant makes a profit of Rs. 5 or Rs. 10, he will be dubbed as a black-marketeer, but whereas the Government is making a profit of Rs. 25 per quintal regarding super-fine paddy and Rs. 44 in the case of Jowar. What can be called this Government? We cannot call the Government as black-

marketeer. Can we call it a Yellow Marketeer? The Government is interested in fixing the rate of procurement of food provisions produced by the tiller by shedding tears and sweats but whereas the Government is not interested in fixing the rate for the other requirements of the agriculturists. They are not going to fix the rate of cosmetics, the electrical goods but they are forcing upon the tillers to sell the produce at a particular rate and compelling them to sell at the procured rate. Whatever they procured from the farmers, the Government is selling it at the higher rate. This is how the Government is helping the agriculturists in this State.

Let us look at the transport. The sugar manufactured in Mandya Sugar Factory will not be supplied to Mysore or Mandya District, but that will be supplied to Belgaum. The sugar manufactured at Vijayanagar Sugar Factory, Bellary will be supplied to Mangalore District. Why this discrimination? Why this arrangement is made? Is it with any interest to give help to some person? Whether the government is interested in it. I do not know the reason. We could avoid this increased prices of these commodities provided a definite arrangement is made regarding this transportation and the interesting factors we have to look into is this transportation charges have been levied on these commodities. There is a report on this by the Auditor General. You will find in one of the reports that there was a shortage in the transportation of foodgrains between 1973-75 July. Whereas according to the rules Government should have recovered 0.54 lakhs from the person who has taken contract to supply the provision and as per the rules 9.99 lakhs should have been recovered which is due to Government. Inspite of the remarks made by the Accountant General that amount has not been recovered. The Deputy Commissioner of Shimoga, has simply warned that man. We do not know why it has been done. Now this is the situation so far as Food Department is concerned

After this let me come to the jungle where the matter is still bungling. In the Forest Department the income is shown in 1967-68 as Rs. 11.07 crores, in 1971-72 14.50 crores, in 1975-76-29.29 crores, in 1976-77-30 crores. But the forest is not increased with the same equal force. How this income has increased is not known at all. I feel that Government has given the forest for deforestation. Having given free licence to remove the timber the entire forest had been destroyed which resulted in the failure of rains in the State. Now it may be said that some of my friends raised a question that 3,000 acres of forest was given to the Birla Company in Mysore District. We are not getting even a single paise income from that. It was given with a condition to put up an industry there. But no industry was started and the Birla industry Company removed all the timber.

SRI D. DEVARAJ URS—It is not Birla, it is Oriental Aromatics, Bombay.

SRI H. G. GANGADHARAN—These 3,000 acres had been leased to them 15 years back and so far we have not derived any income from that land. I do not know what is the reason ?

Now, I would like to state one important thing. The Zoo garden of Mysore City which comes under the Department of Forest. This Zoo garden of Mysore attracts large number of visitors to the City of Mysore. There was one curator for the last 18 years deputed from the Horticulture Department. There were several allegations against him. The allegations were made in the previous Assembly also. In spite of it no action has been taken against him. It is said in the Accountant General's Report that he has purchased food provisions required for the Zoo garden during April 1976 to May 1976 i.e. within a period of one month incurring heavy extra expenditure to the tune of 0.19 lakhs and it was pointed out by the A.G. But the amount has not been recovered yet. And other interesting aspect is, the Zoo garden is being neglected every year. I feel sorry to state that although we have from the District of Mysore able to give ever roaming Chief Minister, ever laughing Industrial Minister and ever smiling Speaker. In spite of the fact that this Zoo garden which is one of the centres of attraction is being neglected. There are only 2,000 animals and birds. With the support of somebody else some of the birds and animals are being removed to some place. We are sorry to know this. There is one animal called 'Rhino Calf' which is a rare animal kept in the Zoo garden. An attempt was made to transport this animal to Germany. For transporting this they bought a cage, but because of the bulkiness it could not enter into the cage. Now they are not giving food for that animal. We do not know when they are going to kill that animal. This is one thing. The other aspect is, since several years Government is allotting only 7 1/2 lakhs for this Zoo garden. The Government proposed to acquire another 58 acres of private land to add for the expansion of this Zoo garden. But this 7 1/2 lakhs provided by the Government is not sufficient. Out of 7 1/2 lakhs nearly 3 1/2 lakhs is spent on administration. Out of remaining 4 lakhs which will come to Rs. 200 each on a bird or animal. Will it be sufficient ? This is to be taken into consideration.

And then another important aspect with regard to Nagarahole Game Sanctuary. Several elephants died even after the members urged this matter obviously. Our Hon. Forest Minister while replying to our Call Attention Notice said that enquiry is being conducted and he is awaiting for report. But he has not mentioned the name of the Producer, the Director and Financers of that Film. We wanted some

information in the previous time itself. How this film producer can enter and how can he destroy the life of animals and destroy the forest in violation of Wild life Protection Act which is a Central Act. It is said in Section 12 of this Act: which is reads as follows "Notwithstanding anything contained elsewhere in this Act it shall be lawful for the Chief Wild Life Warden to grant with the previous permission of the State Government, a permit, by an order an writing stating the reasons therefor, to any person, on payment of such fee as may be prescribed, which shall entitle the holder of such permit to hunt, subject to such conditions as may be specified therein, any wild animal specified in such permit, for the purpose of,

(a) education, (b) scientific rasearch : or (c) collection of specimens for Zoological gardens, museums and similar institutions."

Under this Act the Government is not permitted to grant permission for filming in the forest, particularly in the sanctuary area. In Section 30 it is further stated :

"No person shall fire in such a sanctuary or kindle any fire or leave any fire burning in a sanctuary in such a manner as to endanger such sanctuary."

Here, the Hon. Minister explained that the fire was put in 'U' shape in which the animals were allowed to stand and die. The Act does not permit any body to light a fire in this area. I do not know how the Government permitted it. The consequence of that incident is that some of the officers who did not oblige the Government to permit filming in that area have been transferred from place to place even though they are not due for transfer and some of the officers are harassed for having given permission for that. When I raised a question that the film producer, the director and financier are related to the Hon. Minister for Forest, he denied that. But unfortunately he did not make any attempt to give the names of those persons. It does not matter but the cannot deny that these persons are coming from his own constituency and they got permission in preference to other producers. But inspite of this house urging vehemently that a judicial enquiry must be instituted, they only ordered an official enquiry. I do not know why the Government has not taken interest inspite of the commission of such heinous offences under the very nose of the Government.

Lastly, I would like to point out that private persons are prevented from carrying fuel to the cities. Government has opened its own depots in various places. They have opened 28 depots in Canara, 4 in Shimoga, 4 in Coorg and 11 in Belgaum. But in Mysore

and Bangalore not even a single depot has been opened. No doubt, they have permitted some societies—10 for Canara, 4 for Coorg, 3 for Belgaum, 4 for Bangalore and 3 for Mysore. In view of the heavy population in these two cities, they have not permitted more societies to sell this fuel and fuel is very scarce there. So, the department has not done good to the people in any respect, even in the matter of supplying fuel or food. Therefore, I cannot support this demand and so much of money is not required for this Department.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಬಸವನಗುಡಿ)— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ. ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು. ಒಂದು ಆಹಾರ, ಎರಡನೆಯದು ಅರಣ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥಾದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಲೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡ ಸಂಸಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ವೆಷ್ಟೇ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಆಲೋಚನಾ ಕೊಟ್ಟರೂ ದಿನನಿತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಸುಖವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಳೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಪುಳಿಚಾರುಗಳಿಗೆ ಬೇಳೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪೋಟೆನ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ಆಹಾರ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಐದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾಲಿಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆಯ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬೇಳೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ. ಇದು ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ಇವರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನಗನ್ನು ಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕಳೆದ ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ, ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ. ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೇ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಕ್ಕರೆಯೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನವಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಕೊಳವೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೇಶನ್ ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಕ್ಕರೆಯೆಲ್ಲಾ ಬಜಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೋದರೆ, ನಮಗೆ ಬಿಲ್ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಬಿಲ್ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಛ ಆಣೆ ಲ ಆಣೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೇಶನ್ ಡಿಪೋಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಕ್ಕರೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಂಡಿ ಪೇಟೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶಿ. ೩೦ ಪಿ. ಎಂ.,

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಉ ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬಂದಿವೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಸೋಸೈಟಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ರೇಶನ್ ಡಿಪೋಗಳಿಂದ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಜಾರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಸಕ್ಕರೆ ಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಮಾರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಂಸಾರಗಳವರು ಸಕ್ಕರೆಗಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಡಿಪಾಯ ಕೋಟಾಪನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳವರಿಗೆ ಐವತ್ತು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಕೋಡಬೇಕು ಈಗಾಗಲೇ ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೇಂದ್ರದವರೊಡನೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಬಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಮನೆ ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಏರಿ ಹೋಗಿದೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಾಗ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಟೀಕ್ ವುಡ್‌ನ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಲಕ್ಕುರಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಡವರಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೂರು ವಿಧದ ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಗಂಗಾಧರರವರು ಲೆದಿ ಭತ್ತ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಬೆಲೆಗೂ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಲೆಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಅಂತರವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಗ್ರೋಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಕನ್ಸೂಮರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅಂತರವನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಸ್ಪೆಂಟರ್‌ ಆಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಅಂತರ ಇದೆ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ರೇಶನ್ ಪಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅಕ್ಕಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಒಂದೆ ಇದ್ದು ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕೇಜಿಗೆ ೫-೧೦ ಪೈಸೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೇಷನ್ ಡಿಪೋನಿಂದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೌಡು ತೆಗೆದು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಛ ಆಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ೫-೧೦ ಪೈಸೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಭತ್ತವನ್ನು ಇಡತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಪೋರೇಜ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೂರುಗಳು ಇದೆ. ಲೆದಿ ಭತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗೋಡ್‌ಡನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಹಸ್ರಾರು ಮೂಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಕೆಲವು

ಮುಖ್ಯವಾದ ಗೋಡಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ವೇಸ್ತ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಇದರಿಂದ ಲುಕ್ಕಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ವೇಸ್ತ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಈ ಸ್ಕೋರೇಜ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ನಷ್ಟ ಎಷ್ಟು? ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕಟ್ಟಿರ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಔಷಧಿಗಳ ಬೆಲೆ ಉದ್ದಾತದ್ದು ಏರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಔಷಧಿಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ಹೊರಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನತಾ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಾ ಜೌಷಧಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊರಗಡೆ ಪಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜೌಷಧಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಮಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಗಳ ರೇಟಿ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.— ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ದೇಶ ಅರಣ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ದೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ, ಮಳೆ ಬರತಕ್ಕಂಥಾದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದನಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು, ಮೇವು ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕಂಥಾದಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅರಣ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗ, ಮಲೆನಾಡು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಒಂದು ವ್ಯಸನದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅರಣ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮರಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೆದೇ ಹೋದರೆ ಬಡ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ೭ ಮಣಿ ಒಣಗಿದ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ೭ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡ ಬಣಗಿದ ಸೌದೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬಡ ಜನಗಳು ದಿನಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಿತಿವಂತರು ಗ್ಯಾಸನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೌದೆಯ ಬೆಲೆ ಯದ್ವಾತದ್ದು ಏರಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಬೊಂಬು ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್ ವುಡ್, ತೇಗದ ಮರ, ರೋಸ್ ವುಡ್ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಾಡು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೇ ಇತರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕಾಡು ಏನಿದೆ ಆ ಕಾಡುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಗೋವಾ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಕೂಡ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ರತಕ್ಕಂಥ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಅದರಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ

ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಎರಡು ಮರಗಳನ್ನು ದರೂ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿದರೂ ಕೂಡ ರಸ್ತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೆ ಏನು ರಸ್ತೆಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದು ಈಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಷ್ಟೂ ರಸ್ತೆಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಶೀಘ್ರ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೆ ಹುಣಸೆ, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮರಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಎಂತಹದೋ ಅನುಪಯುಕ್ತವಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆಗೆ ಬೇಕಾದವು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಗಂಧದ ಮರ, ಅದರ ಅದರ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ಯಾಂಡಲ್‌ವುಡ್ ಆಯಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಂಧದ ಮರಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈಗ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ಲಾನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಒಂದು ಪಾಪರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂತಹ ಪುಡ್ ಅಂದರೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತಂತಹವಾಗಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಭದ್ರಾಪತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಹಾಗೂ ಸೌದೆಯನ್ನು ಏನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡು ಒಡಿದರೆ ಈಗ ಏನು ಚಾರ್‌ಕೋಲ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಟಾಟಾ ಬಿರ್ಲಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಏನು ಆಗ್ರಿವೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ತುಂಬಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನು ಒಂದೆ ಆಗ್ರಿವೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಕಾನಾಮಿಕಲ್ ಆಗಿ ಮರಗಳನ್ನು ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಪೇಪರ್ ಬಿಲ್ ದಿನೇ ದಿನೇ ಜಾಸ್ತಿಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಪೇಪರ್ ಬಿಲ್ ದಿನೇ ದಿನೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪೇಪರಿನ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಪೇಪರ್ ಪ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಏನು ಆಗ್ರಿವೆಂಟ್ ಒಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದರ ದರವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮೇಗೌಡರು ಸದನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕ್ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು

ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಿ.ಎಂ. ಘಾಡಿ (ಹಳಿಯಾಳ)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ, ನಾನು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ನಾತ್ ಕೆನರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಳಾದ ಜಿಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ರೈತನು ಯಾವರೀತಿ ಬೆನ್ನೆಲಾಬು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಅರಣ್ಯ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆ ದೇಶ ಸಂಪತ್ತಿರತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದುದು ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿದ್ಯಪರ್ವತ ಸಯಾದ್ರಿ ಪರ್ವತ ಸಮ್ಮಿ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಮರಳುನಾಡು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಆಫ್ರಿಕಾದೇಶ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮರಳುಗಾಡು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವು ಕೂಡ ಈ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು ಮರಳುಗಾಡು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಮಲೆನಾಡು ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಪತ್ ಭರಿತ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವಿಧಾನಸೌಧವೂ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ಹಾಗೂ ನದಿಗಳು ಇವೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಕ್ಕಲಾತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋಗುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಉಳಿಸಬೇಕು, ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು ೩೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೧೦ರಿಂದ ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಇನ್ನು ೧೬ರಿಂದ ೧೭ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಇದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಜೊತೆಗೆ ಜನರು ಕೂಡ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂದರೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೬೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅರಣ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವರಮಾನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಪೊರೇ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೋ ಅದು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದಳಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಮ್ಮ ಕಾರಾವರಾ ಬಹಳ ಹಿಂದಳಾದಂತಹ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಣ್ಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಾಯದ ೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನ್ನಾದರೂ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಾಂಬೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗಲೂ ಹಾಗೂ ಬ್ರೀಟಿಷರ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನು ಬಾಂಬೆ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಗೆ ಸೇರಿದಾಗಲೂ ೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಕೂಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ರೋಡ್ಸ್ ಯಾವ ರೀತಿವೆಯೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರಿಯಾದ ಮೆಟಲ್ ರೋಡು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ

ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಾವು ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಒಂದು ಗಿಡವನ್ನು ಕಡಿದರೆ ೨ ಗಿಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಕಾಡನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ವನಮಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ನೋಡಿದರೆ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸಾಗುವಣಿ ಟೀಕ್ ರೋಸ್‌ವುಡ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾತಗಳಿಗಿಂತ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಬಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಬಹಳ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಪೋಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರವಾರ ಹಳಿಯಾಳ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದಸಾರಿ ದಾಂಡೇಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದೆ ನು ಎಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ ಅಂ೪ ಕಡೆ ಸಾಗುವಣಿ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಳಿಯಾಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಹಚ್ಚುವುದನ್ನೇ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೋಸ್‌ವುಡ್, ಬ್ಯಾಂಬೂಸ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾವು ಬೆಳೆಸಬಹುದು.

ಕಾಡಿನ ಸುತ್ತ ತಂತಿ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ದನಕರುಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇದೆ. ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡತೇವೆಂದು ಒಂದು ಆಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಡ್ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್, ಮತ್ತು ಆನ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಡ್ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಆನ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಡ್ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಲಾಟಿಗಳು, ಶಾನುಭೋಗರು ಹೇಳಿದರೂ, ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾರು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಪ್ಪಿಟಯಲ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ, ಲೋಕಲ್ ಲೀಡರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೌಳಿ ಎಂಬ ಜನಾಂಗದವರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ತಗಾದೆ ಕೊಟ್ಟು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹೊರದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಳಗಾಗಿ ಅವರು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಇವರ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟು ಹೋದವು. ನಾನು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಗೂ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇವರಿಗೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಂ ಇದೆ. ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೋಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕು. ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಟೆಯಲ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೂ ಇವರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಡಿವಿಫ್ ಓ ಅವರಿಗೂ ಕೊಡ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ, ಅವರೂ ಸದ ಬಂದೂ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಷಣ್ಯವಾದ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಬಂಗಾರಪ್ಪ ನವರು ನಮ್ಮ ಹಳಿಯಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆ, ಅವರು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ಮೇಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ, ಯಾರಿಗೆ ೫ ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕು. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವೊಂದು ಆಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತರುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಟೀರಿಯರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜಮೀನನ್ನು ವಕ್ರಲಾತನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಂದ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸದೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾರ್ಟಿಸಲ್ವರ್ ಗೋಸ್ಟರ್ ಯಾವ ತರಹ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ತರಹ ಹೆಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಟೀನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರೀ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮಗೆ ರೈತರೂ ಸಹ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೈಟೆನ್‌ಷನ್ ಪವರ್ ಲೈನು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಕ್ರಲಾತನಕ್ಕೆ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಹಾರ್ಟಿಸಲ್ವರ್‌ಗೆ ಆಗಲೀ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಇದರ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಕೆಳಗೆ ನಿಂಬೆ, ದಾಳಿಂಬೆ, ಮತ್ತು ಸಪೋಟ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸುಪತ್ತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೌಳಿ ಜನರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರೂ ಸೂಪಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಟೀರಿಯರ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಂಡನ್ನು ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವರೇ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಏನೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ದಾಂಡೇಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗೌಳಿ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸ್ಟ್ರೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ಕದಂ ಅವರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಸ್ಕೆಗ್ರಸ್ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತರುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೂ ಅಷ್ಟಿ ಕಬರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಅಕ್ಕನಾ ಆಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಲಾರಿ ಅಥವಾ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾಲೀಕ ಅಥವಾ ಅದರ ಚಾಲಕ ನೀಡುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಉರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಅಡ್ಮೀ-ಕೇಟರ ಮುಖಾಂತರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ, ಆ ರೀತಿ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

6-00 P. M.

ಇನ್ನು ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಡು ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯುವ ದನಗಳನ್ನು ಹುಲಿಗಳು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಾಲಿಡಾಲ್ ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಥವಾ ಓಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳು ಬಹು ಬೇಗ ನಾಶವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದನಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದುಗೋಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕಿದವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂರು ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಡಾಲ್ ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂದದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೃಗಗಳು ದನಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಹಸುವಿಗೆ ಸುಮಾರು ೨-೩ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಗೆ ಸುಮಾರು ೨ ಸಾವಿರವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ, ದನಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ವನ್ಯ ಮೃಗ ಗಳು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜೈಹಿಂದು ಸಾ ಮಿಲ್‌ನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ನೌಕರರು ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ನಿಧಿ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್ (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ).—ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಯವರೇ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ಖಾತೆ ಆಧುನಿಕ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ; ಆಧುನಿಕ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕುಂಭಕರ್ಣ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಂತೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ವಂತೆ! ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಕುಂಭಕರ್ಣ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ! ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ! ಈ ಕುಂಭಕರ್ಣ ತೋರಿಕೆಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಒಳೊಳಗೆ ಚೆರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ! ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾವಾಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಗಳ ಆಭಾವ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ ಆಗ ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ! ಆದರೆ, ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಗಾದರೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಮೇಗೌಡರು ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಮಾಡಿಸಿದವರು ; ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವವಿರುವವರು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಮುಂತಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಆದರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾವೂ ಸಾಯ ಜಾರಿದು, ಕೋಲೂ ಮುರಿಯಬಾರದು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಟ್ಟೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಜದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ದರವನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿರುವುದು

ಮತ್ತು ಅದೇ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರರು ಅದನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರೈಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ದೊರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಏದಾ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಕೇಜಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಎಂಥಾ ನಾಯ್ಕ ? ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯಾದರಲ್ಲಿ ಏನರ್ಥವಿದೆ ? ಆದುದರಿಂದ, ಎಣ್ಣೆ, ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ, ರಾಗಿ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಎಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ, ಇಷ್ಟೇ ದರಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ? ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಳಸಂತೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಕಾಳಸಂತೆ ಕೋರೆರು ಏತಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಯಾವ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಕಾಳಸಂತೆಕೋರೆರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾಳಸಂತೆ ಕೋರೆರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಸಿಮೆಂಟ್ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಳಸಂತೆಕೋರೆರು, ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ ಮೂಟೆಗೆ ೨-೩ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ರಾಮೇಗೌಡರ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಓಡಿತಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಪ್ರೈಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಳಸಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಲಬೆರಕೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೂಟೆ ಸಕ್ಕರೆ ಇಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ, ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಳಕೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಇಂದು ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಪೈಪೋಟಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ ಎಂದು ಸಕ್ಕರೆ ತಯಾರಿಕರೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಪೈಪೋಟಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, ಪೈಪೋಟಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು ? ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಸಂಗ್ರಹವಿರುವುದರಿಂದ, ಪುನಃ ಇದರ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವಂತಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಲೆಯವರೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಲಬೆರಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಕಲಬೆರಕೆ ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಕಾನೂನಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಕರಗ, ಪೌಡರ್, ಕಲರ್, ಯಾವುದೇ ಪದಾರ್ಥ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ನಿವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಂತು ! ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜು ಇಲಾಖೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇವತ್ತು ಸಭೆಯು ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರ ಆಹಾರವಾದಂತೆ

ಗೋಧಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಗೋಧಿ ? ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು, ಜನತೆಯನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೋಫಿಟರ್‌ಮಿಲಿಟೇನ್‌ಮೆಂಟ್ ಗೋಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಡ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಫಿಟರ್‌ಮಿಲಿಟೇನ್‌ಮೆಂಟ್ ಇವತ್ತು ಆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ ಅಲ್ಲವೆ ? ಇವತ್ತು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ಜನ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಬಂಡವಾಳ ಇದೆ. ದಯೆಬಿಟ್ಟು ಸಬ್‌ಡೆರೈಸ್ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ದವಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಜಾಯಾಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ, ಉಗ್ರಾಣಗಳಿಲ್ಲ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ತಲಾ ಎರಡು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಯನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ನೌಕರರಿಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವೃತ್ತಿಯ ನೌಕರರಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ ? ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೮ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರು ಅರಣ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾಷನಲ್ ಪಾಲಿಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆಯೂ ಕೂಡ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ವರ್ಷಪ್ರತಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊನೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಹೇಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ? ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಮಾರತಕ್ಕುವರನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಜನ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಾಮೀಲಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟದಾರರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ? ಇವತ್ತು ಗಂಧದ ಮರದ ತುಂಡುಗಳ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಲಂಚರಾಶುವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೇಸುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮ್ಯಾಚ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಚಿಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಫಾಲಿ ಫೈಬರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ದಂಡೇಲಿ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ ಇವು ಕೆಲವರ ಮನಾಫಲಿ ಆಗಿವೆ. ಸಬ್‌ಡೆರೈಸ್ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಿಂಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬಿಂಬುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕವರು ನಾವು, ಅವರು ಪೇಪರು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೇರೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ರಾ ಮೇಟಿಯಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ಫಲ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಶೋಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ನಾವು ಕೂಡ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರೇ, ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥನ

ಬೆಕ್ಕುಟ್ಟು ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಇವತ್ತು ಅಡಿಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೌದೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದ್ದಿಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ, ಗ್ಯಾಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇತ್ಯೇಜಿಗೆ ಆಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಹೋಂ ಕೆಲವರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಯಾವುದೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ದರವನ್ನು ದುಬಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೌದೆ ಮತ್ತು ಇದ್ದಿಲು ಸರಬರಾಜು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಇಂಧನದ ಅಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಹೊಸ ಹೋಟೆಲುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜನರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಧನ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಹಸಿವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂಧನದ ಅಭಾವ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ರಾಮೇಗೌಡರಿಂದ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾರ್ಕ್ ಎಂದು ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಈಗ ಅದು ಒಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಸೆಂಟರ್ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾರ್ಕ್ ಎಂದು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ, ಸೌಂದರ್ಯ ಒದಗಿಸುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅದರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣಿಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಇದೆ. ಅದರೆ ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜೂ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಲೇಸ್ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರವರನ್ನು ಕೇಳಿ ದ್ದರೆ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರು ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಅಂತರ್‌ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI PRABHAKAR TELKAR (Chitapur).—I am coming from an area where there is absolutely no forest. Therefore, I must be given more time to speak on this demand. According to our statistics, Karnataka State has got about 17% of forest area but if we looked into the Hyderabad-Karnataka area, it will be seen that only 4.39% of the area is under forest and every year in this area there is famine or drought. The reason is that there is no forest in that area. If there is no forest, then there is no rain with the result we have to face either drought or famine every year. The Government is spending Crores of Rupees during the drought period every year. Whenever we insist for more afforestation, the officials says that the rainfall is very low and it cannot be done. If trees, are not there naturally, we don't get rain. Therefore, something should be made to solve the problem of the people of these areas. Instead of spending Crores of Rupees every year at the time of drought or famine it is better to think of some programme to give relief to the people permanently. Therefore, action may be taken to see that more afforestation work is taken in these areas, where there is no forest. According to the policy of our Govern-

ment, we have to grow more trees in every place. We observe Vanamahotsava every year but the result is not very encouraging. In our area, we have got some projects like Upper Krishna Project, Bennihora Project etc., The forest Department should think of planting some trees in these project areas and see that plants are coming up and forests are grown in those areas. Then I request the Karnataka Forest Plantation Corporation to take up the work in Gulbarga and Raichur Districts. They can plant saplings and see that they are grown as early as possible.

6-30 P.M.

Madam, We are paying Crores of Rupees to people as old age pension without any productivity. I think we are spending Rs. 9 Crores per annum for this purpose. The beneficiaries are about 1,80,000. I suggest that all those persons who gets old age pension should plant atleast 5 saplings every year and protect it. They are getting Rs. 40 per month or so. They can do this work and I don't think there is any difficulty. The Forest Department may help them to get the saplings etc., I request the Government to consider this suggestion.

Then Madam, the Government has provided Timber Depots in several places i. e., in places where forests are there. These Government Timber Depots provide timber to the general public at reasonable rates. But in our area absolutely there is no timber depot which can provide timber and wood to the people. I therefore request the Government to provide a Government Timber Depot in my area also to supply charcoal, firewood and timber to the people. The Government may also consider opening of such Timber Depots not only in Gulbarga but in Bidar and Raichur Districts also to help the people of those districts. Now, we are getting the wood at the rate of Rs. 40 per Cw. ft. The fuel is sold at high price and poorer sections of the society are not in a position to buy the fuel. This can also be considered by the Forest Department by opening such Depots.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ:— ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ನಾಳೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಏನೆಂದರೆ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಂಡನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಈ ವಸೆಯ ಮಂಜೂರಾತಿವೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಂಡನ್ನು ಯಾರಾಯಾಂಗಿ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಲಾಂಡನ್ನು ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಜಿಲ್ಲಾಪಾರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾಳೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

MR. CHAIRMAN.—The discussion on this demand will continue tomorrow and the House will also discuss other demands as scheduled. Now the House will rise to meet at 12 of the clock tomorrow.

The House adjourned Thirty Seven minutes past Six of the clock to meet again at twelve of the clock on Thursday the 6th July 1978.